

1 פקודת הסחורות הנטרפות ודמי-הצלה

פקודה הקובעת הוראות בענין הפיקוח על סחורות שנטרפו בים ועל תשלום דמי-הצלה

1. השם הקצר

פקודה זו תיקרא פקודת הסחורות הנטרפות ודמי-הצלה.

2. פירוש

(תיקון התשי"א)

בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר -
"דמי-הצלה" כוללים את כל ההוצאות שהמציל הוציא כדין בשעה שביצע את פעולת ההצלה;
"מימי-ישראל" פירושם מימי החוף של ישראל, מימי הנהרות והאגמים שאפשר להן לספינות להפליג בהם, שפת הים ושפתם של אותם נהרות ואגמים;
"סחורה נטרפת" כוללת את הסחורות דלקמן שנמצאו במימי-ישראל -
(א) סחורה שהושלכה לתוך הים ונשארה במצולות-ים;
(ב) סחורה שהושלכה או נפלה לתוך הים וצפה על פני המים;
(ג) סחורה שטיבעו אותה בים אלא שהיא דבוקה לחפץ הצף על פני המים למען יוכלו לשוב ולמצאה;
(ד) סחורה שהשליכה או הפקירה וספינות שהפקירו ללא תקוה או ללא כוונה לשוב ולהצילן.
"מקבל" פירושו - אדם ששר התחבורה מינהו, בהודעה שפורסמה ברשומות, להיות מקבל סחורות נטרפות.

3. מקבל סחורות נטרפות ועוזריו

(תיקון התשי"א)

(1) הנהלת כל הענינים השייכים לסחורות נטרפות תהיה מסורה למקבל.
(2) רשאי שר התחבורה למנות בצו שיפורסם ברשומות עוזרים לקבל סחורות נטרפות במספר אשר יישר בעיניו, ויכול הוא להגדיר את האזור אשר בו ימלא כל עוזר ועוזר את תפקידיו.
(3) מקום שלא נתמנה עוזר למקבל באיזה אזור, ישמש הפקיד הממונה על הנמל הקרוב ביותר לאותו אזור כעוזר למקבל.
(4) אם לא נוכח עוזר למקבל או אם מסיבה מן הסיבות נעשה נטול-יכולת לשמש במשרתו, הרי רשאים הפקידים דלקמן, איש-איש בסדר שהוא מופיע בו, בהעדרו של קודמו, דהיינו: קצין המחוז ², מפקד המשטרה המחוזית או העוזר למפקד המשטרה המחוזית, וכל שוטר שאינו למטה מדרגת-מפקח, לעשות כל דבר שעפ"י פקודה זו מותר לו לעוזר של מקבל לעשותו, ואם עשה הפקיד דבר-מה לפי אותה פקודה לא יהא מחמת כן משולל כל זכות לדמי-הצלה שהיה זכאי בהם אלמלא מעשהו זה.

ספינות במצוקה

4. חובתו של העוזר למקבל כשספינה נתונה במצוקה

(1) כל מקום שנטרפה ספינה או שעלתה על שרטון או שנמצאה במצוקה במימי-ישראל חייב העוזר למקבל, מיד כשנודע לו הדבר, לגשת אל המקום ובהגיעו לשם יקבל בידו את הפיקוד על כל האנשים המצויים שם ויטיל על כל אדם את התפקיד

אשר יישר בעיניו להטילו ויתן את ההוראות אשר ימצא לנכון לתת לצורך שמירתה של הספינה ושמירת חייהם של האנשים השייכים לה (הקרויים בפקודה זו "אנשים טרופי-אניה") ושמירת מטענה ותחמושתה של הספינה:
בתנאי שאסור לו לעוזר למקבל להתערב בענין הנהלת הספינה ביחסים שבין רב החובל לבין העובדים בה אלא אם כן נתבקש לכך ע"י רב החובל.
(2) כל הממרה ביודעין את הוראות העוזר של המקבל יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום חמישים לירות.

5. סמכויותיהם של העוזרים למקבל

(1) כדי לשמור על האניה מפני כליון או כדי לשמור על חייהם של האנשים טרופי האניה או על הסחורה הטרופה, רשאי העוזר למקבל לעשות את הדברים דלקמן, כולם או מקצתם, היינו -
(א) לדרוש עזרה מאותם אנשים שיראה צורך בהם;
(ב) לדרוש מאת רב החובל או מאת הממונה על הספינה הסמוכה למקום לבוא לעזרתו באנשיו או בספינתו כפי יכולתו;
(ג) לדרוש כל סירה, קרון, בהמות, חבלים, או שאר מכשירים המצויים סמוך למקום כדי להשתמש בהם;
(ד) לדרוש ולקבל סחורה נטרפת מכל אדם שיש בידו סחורה כזאת פרט לבעל הסחורה או סוכנו, ואם סירב אותו אדם למסור את הסחורה יוכל להשתמש בכוח במידת הצורך כדי לקבל אותה סחורה.
(2) כל המסרב, בלא נימוק סביר, לקיים כל דרישה כזאת יאשם בעבירה ויהא צפוי, על כל סירוב, לקנס בסכום מאה לירות.

6. הסמכות לעבור על פני אדמות סמוכות

(1) כל מקום שנטרפה ספינה בים או עלתה על שרטון או באה במצוקה, רשאי כל אדם, כדי להושיט עזרה לספינה או להציל את חייהם של האנשים טרופי האניה, או להציל את מטענה או תחמושתה של הספינה, לעבור ולחזור ולעבור על פני כל אדמה סמוכה אם ברגל ואם ברכב ואם על גבי בהמה בלא שבעל הקרקע או המחזיק בה ימנע בידו מכך, מלבד אם יש דרך ציבורית אחרת נוחה גם היא, על מנת שהעובר יימנע ככל האפשר מלגרם היזק בידו. בכפוף לאותו התנאי רשאי הוא להניח על אותם קרקעות כל מטען או סחורה אחרת שהצילום מן הספינה.
(2) נגרם נזק לבעל הקרקע או למחזיק בה כתוצאה מן השימוש בזכויות המסורות עפ"י סעיף זה, הרי יהא אותו נזק חוב על הספינה או על הסחורה או על המטען שמחמתם נגרם הנזק, ואילו אם צריך לשלם דמי-נזק ולא באו הצדדים לכלל הסכם בענין זה, ייקבע הסכום ויגבו דמי הנזק כדרך שקובעים וגובים את סכום דמי ההצלה עפ"י פקודה זו.
(3) בעליה או מחזיקה של כל קרקע -

(א) העוצר כל אדם או מפריע לו להשתמש בזכויות המסורות לו עפ"י סעיף זה ע"י נעילת שעריו או ע"י שיסרב לאחר שנתבקש בכך, לפתוח את שעריו או בדרך אחרת;
(ב) העוצר כל אדם או מפריע לו להניח על קרקע מטען או סחורה אחרת שהוצלו מן הספינה;
(ג) המונע או מנסה למנוע כל מטען או סחורה כזאת מלהישאר על הקרקע זמן סביר עד שיהא אפשר להעתיקה
למקום בטוח אחר או למקום ציבורי המשמש להערמת דברים כאלה, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה לירות.

7. עוזר למקבל סחורות נטרפות חייב לדכא כל פעולות ביזה או הפרעת סדרים

(1) מקום שנטרפה איזו ספינה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה במימי-ישראל ובא אדם לבוז בז או לעורר מהומה או לעמוד למכשול בשמירת הספינה או חייהם של האנשים נטרפי האניה או בהצלת הסחורה הנטרפת, הרשות בידי העוזר למקבל לצוות לתפוס איש כזה ולתיתו במשמר עד שיהא אפשר להביאו בפני רשות מוסמכת, וכדי לדכא כל פעולת-ביזה,

הפרעת-סדר או פעולת-הכשלה, הרשות בידו להשתמש בכוח ולפקוד על כל האנשים המצויים שמה לעזור לו בשימוש בכוח. (2) נהרג או נחבל אדם מחמת שהתנגד בכוח לעוזר למקבל או לאדם אחר המשמש עפ"י פקודותיו במילוי תפקידיו, הרי לא העוזר למקבל ולא האדם המשמש עפ"י פקודותיו לא יהיו צפויים לכל עונש או לתשלום דמי-נזק מחמת שנהרג או נחבל האדם.

8. חקירה בקשר עם ספינות הנתונות במצוקה

(1) ספינה שנמצאת או היתה נמצאת במצוקה או שאבדה או הופקרה או ניזוקה בצורה חמורה במימי-ישראל, מותר לו לעוזר למקבל לחקור בשבועה עם האפשרות הראשונה, - ובזה ניתנת לו הסמכות להשביע - כל אדם השייך לספינה וכל אדם אחר שיהא בידו ליתן פרטים עליה או על מטענה או על צידתה, בנוגע לענינים הבאים -

(א) שם הספינה ותיאורה;

(ב) שמות רב-חובלה ובעליה;

(ג) שמות בעלי המטען;

(ד) מאיזה נמלים באה ולאיזה נמלים היא הולכת;

(ה) באיזו הזדמנות באה הספינה במצוקה;

(ו) השירותים ששירתה;

(ז) ענינים אחרים או מסיבות אחרות ביחס לספינה או למטענה שהעוזר למקבל יראה צורך בהם.

(2) העוזר למקבל ירשום את התשובות לחקירתו בכתב ויערוך דו"ח על מהותם ועילותיהם של האבידה, ההפסד או האסונות בנפש-אדם וישלח העתק מן העדות והדו"ח כשהם חתומים על ידו למזכיר הראשי והמזכיר

הראשי ישלח העתק מן העדות לסוכנה של חברת לוידיס בישראל והעתק מן העדות והדו"ח למשרד התחבורה ³.

(3) לצורך חקירה זו תהיינה לעוזר למקבל כל הסמכויות אשר לועדת-חקירה כמפורש בסעיף 5 לפקודת ועדות החקירה, והמו"מ שבפניו דינו כדין שבגדר סעיפים 78 עד 86 לפקודת תיקון החוק הפלילי.

(4) כמו כן יהא עוזר למקבל זכאי לעלות על כל ספינה ולערוך ביקורת בספינה או בחלק הימנה ובתחמושתה ובסחורה שבה, אלא שאסור לו לעכב שלא לצורך את הספינה מלצאת למסעה.

הטיפול בסחורה טרופה

9. דינה של סחורה טרופה שנמצאה בישראל

(1) מי שמצא או קיבל לרשותו סחורה טרופה בישראל חייב -

(א) אם הוא בעליה - למסור מודעה לעוזר למקבל הקרוב ביותר ולציין בה שהוא מצא סחורה טרופה זו או

קיבלה לרשותו ולתאר את הסימנים שבהם תוכר הסחורה;

(ב) אם אין הוא בעליה, חייב הוא למסור את הסחורה הטרופה בהקדם האפשרי לאותו עוזר למקבל.

(2) כל שאינו מקיים את הוראות הסעיף הזה, ואין בפיו נימוק סביר לכך יאשם בעבירה ויהא צפוי על כל עבירה לקנס בסכום מאה לירות, ואם אין הוא בעליה יהא צפוי, נוסף על זאת, גם להפקעת כל תביעה על דמי-הצלה ולשלם לבעל הסחורה הטרופה, אם בא ותבע אותה, או למי שזכאי בסחורה, במקרה שאין לה תובעים, את כפל שוויה. גובים את הסכום הזה כדרך שגובים קנס.

10. עונשו של מי שלוקח סחורה טרופה בשעת אסון

(1) נטרפה ספינה בים או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה במימי-ישראל, הרי כל מטען או סחורה אחרת השייכים לספינה או שהוצאו מן הספינה ואשר הים פלטים או שאבדו או נלקחו מן הספינה בדרך אחרת צריך למסרם לידי עוזר למקבל.

(2) כל המצפין או נותן לרשותו מטען או סחורה כזאת בין שהוא בעליה ובין שאינו בעליה וכל המסרב למסרה לעוזר למקבל או לכל אדם

שהעוזר מיילא את ידו לדרשה, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום מאה לירות.

(3) עוזר למקבל וכל אדם שמילאו את ידו לכך רשאי לקבל בכוח מטען או סחורה כאלה מידי האדם המסרב למסרם.

11. על המקבל למסור מודעה על הסחורה הטרופה

(1) עוזר למקבל שנטל לרשותו סחורה טרופה, רואים אותה סחורה טרופה כאילו היא ברשותו של המקבל, ועל העוזר למסור

מיד למקבל תיאור של הסחורה הטרופה ושל הסימנים המיוחדים אשר בהם תוכר, בצירוף אומדנא של שוויה.

(2) המקבל ידאג לפרסום מודעה ברשומות המתארת אותה סחורה ואת כל הסימנים שתוכר בהם, ואם שוויה עולה על

עשרים לירות חייב הוא לשלוח העתק מן המודעה לסוכנה של חברת לוידיס בישראל ואם אין סוכן כזה בארץ, ישלחנו למזכיר חברת לוידיס בלונדון.

12. תביעותיהם של בעלי סחורה טרופה

בעליה של סחורה טרופה המצוייה ברשותו של המקבל יהא זכאי לקבל בחזרה את הסחורה או את דמי-מכירתה לאחר

שיוכיח את תביעתו עליה, כדי הנחת-דעתו של המקבל, תוך ששה חדשים מיום שאותה סחורה באה לרשותו של המקבל

ולאחר שישלם את דמי ההצלה ואת המסים וההוצאות המגיעים ממנו.

13. מכירה תכופה של סחורה טרופה על ידי המקבל

רשאי המקבל למכור בכל עת סחורה טרופה המצוייה ברשותו אם הוא סבור -

(א) כי שוויה פחות מחמש לירות; או

(ב) כי ניזוקה כל כך או כי היא כל כך צפויה לכליון עד שאין כל תועלת בשמירתה; או

(ג) כי שוויה אינו מספיק כדי תשלום שכר-החסנה;

ודמי-מכירתה לאחר ניכוי ההוצאות יישארו בידי המקבל לאותן המטרות ובכפוף לאותן זכויות, תביעות והתחייבויות ממש

כאילו לא נמכרה הסחורה הטרופה.

סחורה טרופה שאין לה תובעים

14. הטיפול בסחורה שאין לה תובעים

עברו ששה חדשים מיום שסחורה טרופה שנמצאה בישראל הובאה לרשותו של המקבל ולא באו בעלים להוכיח את

תביעתם עליה, ימכר

המקבל את הסחורה וישלם את דמי-ממכרה לשר האוצר לאחר שינכה מהם את הוצאות המכירה וכל סכום של דמי-הצלה

שיקבע שר התחבורה בכל מקרה ומקרה או בתקנה כללית, ושר האוצר ישתמש בכסף הזה כחלק מהכנסות ישראל.

15. מסירת סחורה טרופה שאין לה תובעים ע"י המקבל אין בה כדי לפגוע בזכות קנין

לאחר שמסר המקבל את הסחורה הטרופה או את דמי-ממכרה בהתאם להוראות פקודה זו, יהא פטור מכל אחריות על כך,

אלא שאין בה במסירה כדי לפגוע בכל שאלה שיעורר צד שלישי בענין הזכות או זכות הקנין על הסחורה הטרופה.

עבירות בקשר עם סחורה טרופה

16. הלוקח סחורה טרופה לנמל נכרי

כל הלוקח לנמל נכרי כל ספינה שעלתה על שרטון או שחשבה להישבר או שבאה במצוקה בצורה אחרת במימי ישראל או כל חלק ממטענה או מתחמושתה או כל דבר השייך לה או כל סחורה טרופה שנמצאה במימי-ישראל והמוכרם באותו נמל יאשם בעבירה ויהא צפוי לשלוש שנות-מאסר.

17. השם ידו בסחורה טרופה

(1) פרט לעוזר למקבל או לאדם המשמש כחוק מטעמו או עפ"י פקודותיו, הרי כל העולה או מנסה לעלות בלא רשות מרב-חובל על ספינה שנטרפה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה, יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום חמישים לירות ורב החובל רשאי להורידו בכוח.

(2) כל אדם -

(א) העוצר או מונע או מנסה בדרך מן הדרכים לעצור או למנוע את הצלתה של ספינה שעלתה על שרטון או שהיתה נתונה לסכנה של שרטון או שהיתה במצוקה בצורה אחרת במימי-ישראל, או את הצלת כל חלק ממטענה או מתחמושתה או כל סחורה טרופה;

(ב) המצפין כל סחורה טרופה או מטשטש או מוחק כל סימן מסימניה, או

(ג) הלוקח עמו או מעתיק שלא כדין כל חלק מספינה שעלתה על שרטון או שהיתה נתונה בסכנה של שרטון או שהיתה נתונה במצוקה בצורה אחרת במימי-ישראל או כל חלק ממטענה או מתחמושתה או כל סחורה טרופה,

יאשם בעבירה ויהא צפוי לקנס בסכום חמישים לירות, וקנס זה אפשר להטילו נוסף על כל עונש אחר שהעבריין יהא צפוי לו עפ"י החוק.

18.

המעלים סחורה טרופה

4

(1) מקום שעוזר למקבל חושד או מקבל ידיעות כי איזו סחורה טרופה הוטמנה או נמצאה ברשותו של מי שאינו בעליה או שנהגים בה שלא כדין בדרך אחרת רשאי הוא לפנות לכל שופט של בית משפט שלום בבקשה לתת צו-חיפוש, ולשופט של בית משפט השלום תהא הסמכות ליתן צו-חיפוש כזה; ובתוקף צו זה, יהא העוזר למקבל רשאי להיכנס לכל בית או מקום אחר ששם נמצאת הסחורה וגם לכל ספינה ולחפש ולתפוס ולעכב בידו כל סחורה טרופה שנמצאה שם.

(2) אם נתפשה סחורה טרופה כזאת כתוצאה מידיעה שנמסרה ע"י מישהו למקבל או לעוזר למקבל ועל יסוד צו-חיפוש שניתן עפ"י סעיף זה, יהא המודיע זכאי לקבל בצורת דמי-הצלה אותו סכום ששר התחבורה יקבע, אלא שבשום מקרה לא יהא סכום זה גדול מחמש לירות.

דמי-הצלה

19. דמי הצלה בעד שירות שניתן בישראל

(1) מי שמילא שירות בהצלת נפשות מכל ספינה או בהושטת עזרה לספינה שנטרפה או שעלתה על שרטון או שבאה במצוקה או בהצלת מטענה או תחמושתה או חלק מהם, בין שכל השירות כולו היה במימי-ישראל ובין מקצתו היה במימי-ישראל, וכל מקום ששירות בהצלת סחורה טרופה נתמלא ע"י כל אדם שהוא, פרט למקבל או לעוזר למקבל, חייב בעל הספינה או המטען או התחמושת או בעל הסחורה הטרופה לשלם לו למציל סכום הוגן בתור דמי-הצלה ואם נפלה מחלוקת ייקבע הסכום בצורה המפורטת לקמן.

(2) דמי-הצלה בעד הצלת חיי-אדם השייך לספינה ישולמו ע"י בעל הספינה, ומשפט-בכורה יהא לדמי-הצלה על פני כל יתר התביעות לדמי-הצלה המגיעים מבעל הספינה.

20. ישוב מחלוקת בענין דמי הצלה

(1) כל מחלוקת בענין סכום דמי הצלה ובענין סדר חלוקתם בין האנשים הראויים ליטול חלק בהם תובא לבוררות, אם לא נתישבה, על דרך הסכם, עפ"י בקשתם של המציל או של בעל הנכסים המוצלים או של סוכניהם, והמחלוקת תיושב על ידי מועצת-בוררים שתהא מורכבת משני

בוררים שיתמנו איש-איש ע"י כל אחד מבעלי המחלוקת ובורר שלישי שיסכימו עליו שני הבוררים האחרים או, באין הסכם ביניהם על כך, שיהא מתמנה על ידי נשיא בית-המשפט העליון.

(2) הוצאות הבוררות ישולמו ע"י הצדדים בצורה שהבוררים יצוו בפסק הבוררות ובאותה מכסה שיקבעו הבוררים.

(3) החלטת הבוררים יהא דינה, לצורך הוצאתה לפועל, כדין פסק-דין של בית-משפט שלום.

(4) כל המוצא את עצמו מקופח ע"י החלטת מועצת הבוררים רשאי, כשהסכום הנידון הוא יותר מחמישים לירות, לפנות במשך עשרים יום מיום הפסק לשופט בית-המשפט המחוזי של המחוז אשר בו תיעשה פעולת ההצלה ולבקש מאתו רשות לערער.

(5) כל בקשה כזאת וכל ערעור על יסוד אותה בקשה יהיו כפופים להוראות הסעיפים 5 ו-6 לפקודת שופטי השלום (שיפוט).

(6) אם קיבל בית-המשפט המחוזי את הערעור, והגדיל או הפחית את סכום דמי הצלה או שינה את סדר חלוקתם, הרשות בידו לעשות סדר-חלוקה חדש ככל אשר יישר בעיניו ולצורך זה יוכל למנות אדם כדי שיוציא לפועל את סדר החלוקה.

(7) נפלה מחלוקת בענין סדר החלוקה של סכום דמי הצלה בין הבעלים, רב החובל, נהג הספינה והמלחים או אדם העובד

בספינה נכרית, ייקבע סדר החלוקה ע"י המועצה או האדם הממונים על כך בהתאם לחוק הנהג בארץ שהספינה שייכת לה.

21. שומת נכסים על ידי המקבל

(1) נפלה מחלוקת בענין דמי-הצלה הרשות בידי המקבל, עפ"י בקשת כל צד, למנות שמאי שירשום את הנכסים ויתן העתקים מן השומא לשני הצדדים.

(2) כל העתק של השומא שנראה מגופו כי הוא חתום על ידי השמאי ומקויים כהעתק נכון ע"י המקבל יתקבל כעדות בכל משפט שיתעורר לאחר מכן.

(3) כל המבקש לערוך שומא חייב לשלם בעד השומא את האגרה שיקבע שר התחבורה.

22. יכול העוזר למקבל לעכב אצלו נכסים החייבים בדמי הצלה

(1) מגיעים לאדם דמי-הצלה עפ"י פקודה זו, הרי -

(א) אם מגיעים דמי-הצלה בעד עזרה לספינה או בעד הצלת חיי אדם בספינה או בעד הצלת מטענה או

תחמושתה, יעכב העוזר למקבל את הספינה והמטען או התחמושת;

(ב) אם מגיעים דמי-הצלה בעד הצלת סחורת טרופה והסחורה לא נמכרה כסחורה שאין עליה תובעים עפ"י

פקודה זו יעקב העוזר למקבל את הסחורה הטרופה.

(2) בכפוף לאמור לקמן יעכב העוזר למקבל את הספינה והמטען והתחמושת או הסחורה הטרופה (ודברים אלו יהיו קרויים

לקמן "הנכסים המעוכבים") עד שישולמו דמי הצלה או עד שיינתן צו לתפישתם או לעיכובם ע"י בית-משפט מוסמך.

(3) הרשות בידי עוזר למקבל לשחרר כל נכסים מעוכבים אם ניתן לו בטחון המניח את דעתו.

23. מכירת נכסים מעוכבים

(1) במקרים הבאים תהא הרשות בידי המקבל למכור כל נכסים מעוכבים אם היה דבר העיכוב ידוע לאנשים החייבים בדמי-הצלה -

(א) אם אין מחלוקת בדבר הסכום והסכום המגיע לא שולם במשך עשרים יום מיום שהגיע זמן פרעונו; או

(ב) אם יש מחלוקת בדבר הסכום אלא שלא הוגשה בקשת-ערעור על החלטת מועצת הבוררים שלפניה

הובאה המחלוקת ולא שולם הסכום במשך עשרים יום מיום החלטת המועצה.

(2) דמי הממכר ישמשו תחילה בידי המקבל לתשלום ההוצאות, המסים ודמי הצלה, ואם נותר איזה עודף ישולם העודף

לבעלי הנכסים או למי שזכאי לקבלם.

24. דמי הצלה ישולמו ע"י הממשלה או לממשלה

(1) ממשלת ישראל תהא זכאית לתבוע ולקבל דמי-הצלה בעד שירות שניתן במימי-ישראל ע"י ספינה השייכת לה ותהא

חייבת לשלם דמי-הצלה בעד שירות שניתן לספינה השייכת לה, באותה מידה שבעל-ספינה זכאי או חייב בכך.

(2) תביעות לשכר-הצלה שהוגשו ע"י הממשלה או נגדה תוגשנה ותנוהלנה ע"י היועץ המשפטי לממשלה או נגדו בשם

ממשלת ישראל ממש כמו תביעות שהוגשו ע"י בעל-ספינה או נגדו:

בתנאי שאין לעכב או לעצור שום ספינה השייכת לממשלה ואין לדרוש מהממשלה או מאת היועץ המשפטי לממשלת ישראל

ליתן כל בטחון.

25. פעולות הצלה ע"י אניות מדינת ישראל

(1) נעשתה פעולת-הצלה ע"י ספינה השייכת למדינת ישראל או ע"י מפקדה או אחד מעובדיה אין מקבלים כל תביעה להפסד

או נזק

שנגרמו לאותה ספינה או לצידתה או למכונותיה או לרהיטיה או לכל סחורה השייכת למדינת ישראל שהשתמשו בהן לצורך

שירות זה, או לכל הוצאה או נזק שנגרמו למדינת ישראל מחמת אותו שירות ושום תביעה בעד פעולת-הצלה שנעשו ע"י

המפקד של אניות מדינת ישראל או ע"י אחד מעובדי האניות הללו לא תוחלט אלא אם כן מוכיחים כי נתקבלה הסכמת שר

התחבורה ⁵ להגשת התביעה.

(2) כל מסמך המביע את הסכמת שר התחבורה ⁵ לצורך סעיף זה ושנראה מגופו כי הוא חתום ע"י המנהל הכללי של

משרד התחבורה ⁶ או מטעמו ישמש ראיה על הסכמה זו.

(3) הוגשה תביעה ולא הוכח כי נתקבלה הסכמת שר התחבורה ⁵ דוחים את התביעה ומחייבים את התובע בהוצאות

המשפט.

שונות

26. מסי מכס על סחורה טרופה

(1) סחורה נטרפת שהיא סחורה נכרית שהובאה או שבאה מחו"ל לישראל, תהא חייבת באותם מסי-מכס שהיתה חייבת

בהם אילו יובאה לישראל. ואם נתעוררה איזו שאלה בענין מוצאה של הסחורה, תיחשב כתוצרת אותה הארץ שמנהל המכס

והבלו יקבע לאחר חקירה.

(2) מנהל המכס והבלו יתיר לכל סחורה שהוצלה מספינה שעלתה על שרטון או שנטרפה על שרטון או שנטרפה בדרכה

למקום-מוצאה שתישלח לנמל שהיתה יעודה לו וכל סחורה שהוצלה מספינה שעלתה על שרטון או שנטרפה בצאתה לדרכה

תוחזר לנמל שממנו נשלחה; אלא שיקבל בטחון להגנתה הראויה של קופת ההכנסות לגבי אותן סחורות.

27. נטרפה ספינה נכרית, רואים את הקונסול כסוכן הבעלים

נמצאה על שפת-ימה של ישראל או סמוך לה או הובאה לנמל מנמלי-ישראל, סחורה השייכת לספינה נכרית שנטרפה על שפת-ימה של ישראל או סמוך לה, או סחורה שהיא חלק מאותה ספינה או השייכת למטענה של אותה ספינה או שהיא חלק ממטענה, - הרי בהעדר בעל הספינה או הסחורה ובהעדר רב החובל או סוכנו של בעל הספינה, יהא הקונסול של הארץ שאותה ספינה שייכת לה, או הקונסול של הארץ

שבעלי המטען שייכים לה או כל פקיד קונסולרי של אותה הארץ המורשה לכך עפ"י אמנה או הסכם, נחשב כסוכן הבעלים בכל הנוגע לשמירת הסחורות והשימוש בהן.

28. תקנות

(1) רשאי שר התחבורה להתקין תקנות -

(א) הקובעות את השכר שישולם עפ"י פקודה זו למקבל או לעוזרי המקבל ואת השירותים שבעדם ישולם שכר זה ומי ישלם אותו שכר;

(ב) בנוגע לכל ענין אחר הטעון תקנה עפ"י פקודה זו.

(2) רשאי שר המשפטים להתקין תקנות בענין החקירות או הפעולות המשפטיות או פעולות ההצלה שצריך לעשותן עפ"י פקודה זו ולקבוע את המסים שצריך לקבלם בקשר עם כך.

(סוף הפקודה)

[1] חא"י, כרך ב', עמ' (ע) 1544, (א) 1566.

תיקון: ס"ח 66, התשי"א (25.1.1951), עמ' 34.

[2] התואר "פקיד המחוז" שונה (ס"ח התשכ"ד, עמ' 80).

[3] לא פורסמה הודעה למי הועברו תפקידי המזכיר הראשי לממשלת המנדט לפי סעיף זה. בנוסח הרשמי נאמר במקום "לסוכנה של חברת לוידיס בישראל" - "למזכיר לעניני לוידיס באנגליה", ובמקום "משרד התחבורה" - "מיניסטרוני לעניני המסחר באנגליה".

[4] התואר "שופט שלום" הוחלף (ס"ח התשכ"ד, עמ' 240).

[5] בנוסח הרשמי "המיניסטרוני לעניני הצי".

[6] בנוסח הרשמי "מזכיר המיניסטרוני לעניני הצי".